

SPEGELBÄNK, m. 2. (artil.) Maskin af trä, hvaruti speglarne till styckpatroner förses med reflor.

SPEGELDÖRR, f. 2. Dörr med infattadt spegelglas.

SPEGELFOLIERING, f. 2. Spiegelglasets beläggning med folium.

SPEGELFOLIUM, spëgl'-fóliumm, n. 3. pl. — *folier*. Stanniol (se d. o.), hvarmed spegelglas belägges.

SPEGELFOT, m. 3. pl. — *fötter*. Fotställning till en spegel.

SPEGELFÄKTARE, m. 3. (fig.) En, som utför en låtsad strid, helst i tal eller skrift.

SPEGELFÄKTERI, n. 3. (fig.) Låtsad strid, helst i tal eller skrift.

SPEGELFÖNSTER, n. 3. Fönster med infattadt spegelglas.

SPEGELGJUTERI, n. 3. Inrättning, ställe, der spegelglas gjutes.

SPEGELGLAS, n. 3. Det slags glas, som begagnas till speglar, smält af jernfri kisel, renad pottaska, ren salpeter, kalcinerad borax, arsenik och brunsten.

SPEGELHVALF, n. 3. (byggn. k.) Hvalf med jern yta midt uti.

SPEGELLÅDA, f. 4. Låda under ramen till en spegel; äfv. låda med lock, hvaruti en spegel är infattad.

SPEGELMALM, m. sing. Se *Jernglans*.

SPEGELMETALL, m. 3. Metallblandning till spegelteleskoper, bestående af 100 delar koppar och 50 delar tenn.

SPEGELPOLERING, f. 2. Polering af spegelglas.

SPEGELRAM, m. 2. 1) Ram kring en spegel. — 2) Ram eller infattning kring en dörrspegel.

SPEGELSKIFVA, f. 4. Skifva af spegelglas.

SPEGELSKIMMEL, m. 2. pl. — *skimlar*. Apelkastad skimmel, merendels med svarta ben, hvit man och svans.

SPEGELSLIPARE, m. 3. En, som slipar spegelglas.

SPEGELSLIPNING, f. 2. Slipning af spegelglas.

SPEGELSPANT, n. 3. (skepp.) Aktersta spantet i ett fartyg.

SPEGELSTEN, m. 2. Se *Selenit*.

SPEGLA SIG, v. r. 4. 1) Se sig i spegeln. *Hon s-r sig gerna*. — 2) (fig.) *S. sig i*, hämta lärdom af, låta något tjena sig till lärdom. *S. er i mitt öde*.

SPEGLOSA, f. 4. (fam.) Spefullt ord, yttrande.

SPEIS, spä'js, m. sing. Hvitgrå, spröd, kobolt- och arsenikhaltig tunn skifva, som vid utsmältning af bly ur koboltmalmer sätter sig på ytan af arbetet.

SPEISKOBOLT, spä'jskóbóllt, m. sing. En art arsenikbunden kobolt, i allmänhet tennhvit och metalliskt glänsande.

SPEJA, v. n. 4. Hemligt och noga, i fiendtlig afsigt, gifva akt på någon eller något, söka utforska en fiendes ställning, styrka, o. s. v. I fråga om krig säges äfv. *Rekognoscera*. *S. út*, se *Utforska*. — *Spejande*, n. 4.

SPEJARE, m. 3. En, som spejar.

SPEKEMAT, **SPEKESILL**, se *Spickemat*, *Spickesill*.

SPEKTAKEL, späckták'l, n. 3. (lat. *Spectaculum*) 1) (fam.) Skådespel. *Gå på s-klet*. *Jag har varit på s-klet*. — 2) Föremål för allmän uppmärksamhet; hvad som väcker allmänt upp-

seende; buller, oväsen, larm. *Ett rysligt s. Hvilket s!* *Ställa till s.* — 3) Spe, åtlöje. *Göra s. af någon*. — *Syn*. Se *Begabberi*. [Spectakel.]

SPEKTAKELMAKARE, m. 3. (fam.) Gycklare. — *Syn*. Se *Begabbare*.

SPEKTAKLA, späcktákla, v. n. 4. (fam.) Göra spe af någon. — *Syn*. Se *Begabba*. [Spect —.]

SPEKULANT, ---änt, m. 3. En, som spekulerar i handel, eller som har för afsigt att bjuda på något, som är till salu. [Spec —.]

SPEKULATION, ---tschón, f. 3. 1) Djupt begrundande. *Filosofisk s.* — 2) Beräkning i fråga om handelsaffärer. *Han är utan all s.* — 3) Handelsföretag. *En lyckad s.* [Spec —.]

SPEKULATIONSHANDEL, ---tschónshänd'l, m. sing. Det slags handel, då man söker att profitera af särskilda konjunkturen, tillfällen, o. s. v. [Spec —.]

SPEKULATIV, ---i'v, a. 2. Djupt begrundande. [Spec —.]

SPEKULATÖR, ---ö'r, m. 3. Se *Spekulant*. [Spec —.]

SPEKULERA, v. n. 4. (lat. *Speculari*) 1) Grunda, tänka djupt, forska. — 2) Uppgöra handelsplaner. [Spec —.]

SPEL, n. 3. 1) a) Spelning på musikinstrument; äfv. sättet att spela derpå. *Hennes s. på fortepiano vann allmänt bifall*. *Näckens s.* — Deraf Strängspel, m. fl. — b) Musikinstrumenterna vid en trupp af krigsfolk. *Med klingande s.*, se *Klinga*. *Röra på s-et*, låta trummorna gå, trumpeterna skalla, o. s. v. (Fam.) *Rör på s-et*, skynda er, fort! — c) Musikanterna vid en trupp af krigsfolk. — 2) a) Spelande med kort, tärning, schack, dam, i bräde, med käglor, biljard, o. s. v. *Vinna, tappa på s.* *Inlåta sig, gifva sig, deltaga i s.* *Sitta i s.*, hålla på att spela. *Spela högt, lågt s.*, om mycket eller litet penningar. *Het i s.*, se *Het*. *Draga någon med i s-et*, äfv. (fig.) förmå någon att deltaga i en sak. *Sätta på s.*, utsätta, våga i spel; äfv. (fig.) våga, äfventyra, t. ex.: *Sätta sin ära på s.* (Fig.) *Hans lif, egendom o. s. v. står på s.*, är i fara. *Komma med i s-et*, börja att deltaga deri; äfv. (fig. fam.) inlåta sig, blanda sig i något. *Vara med i s-et*, deltaga i spelet; äfv. (fig. fam.) deltaga, hafva sin hand med i något. (Fig. fam.) *Dra sig ur s-et*, laga, att man kommer ur en svår, äfventyrlig belägenhet. *Vara ur s-et*, hafva dragit sig undan ur en fara, förlägenhet, o. s. v. — b) Hvarje slags särskilt upfunnet tidsfördrif eller sätt att roa sig genom spelning (med kort, tärning, o. s. v.). Man har sålunda Kort-, Tärning-, Bräd-, Schack-, Biljard-, Kägelspel, m. fl. *Boston, Vira, Whist, äro olika slags kortspel*. — c) Särskilt parti, som spelas. *Ett s. boston*. *Låt oss spela ett s.* *Gifva en vunnit s.*, erkänna sig öfvervunnen i spel; äfv. (fig.) erkänna sig besegrad, underlägsen; afstå från täflan med någon, från att motverka honom. *Han har vunnit s.*, vinner med säkerhet; (fig.) vinner sin afsigt, lyckas i sitt förhåfvande. Vanligen säges för denna bem. Parti. — d) Spelning efter hvarje särskilt gifning med kort. *Vi ha ej hunnit mer än tre s. af partiet*. — e) Spelningen af den person, som, efter verkställd gifning af kort och passning, blifvit spelare (bem. 4). *Herr N. har s-et*; *vi äro hans motspelare*. *Hans s. är i ruter*. *Ha fritt s.*, obehindrad af motspelare kunna taga in stick med sina kort; äfv. (fig. fam.) vara obehindrad i sitt görande och låtande. *Lemma fritt s. åt någon*, låta honom obehindradt